

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dissertatio Triplex Theologica, Ad Mentem Præclarissimi
Ecclesiæ D. S. P. Avgvstini, (Cui consonat Doctor
Angelicus cum Melliflvo,)**

Schweitzer, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.LXXXII.

Responsio prima. Augustinus sensit verum & naturalem fuisse
serpente[m], qui primos homines tentavit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39320

D V B I V M X I I I .

Quid S. Augustinus senserit de naturâ, locutione, & calliditate serpentis, qui primum hominem tentavit?

Fuit olim error Ophitarum, serpentem, qui cum Evalocutus fuit, Christum fuisse: quem errorem tanquam stultissimum S. Augustinus damnavit lib. de hæres. in 17, & 46. Alii volunt, serpentem non fuisse aliquod corpus materiale & sensibile, sed omnia per metaphoram esse intelligenda. Cajetanus docuit, per serpentem significari ipsum dæmonem sine corpore assumptum, locutumque fuisse per solum internam suggestionem. Alii docuerunt serpentem fuisse verum animal, & virtute propriâ fuisse locutum, vel ad tempus à Deo data loquendi facultate.

Respondeo & dico primò: Augustinus sensit, verum & naturalem fuisse serpentem, qui primos homines tentavit. Colligitur primò ex lib. II. de Genes. ad lit. c. 2. ubi ait: *Quod diabolus suo instinctu impleverit serpentem, & tribuit illi irrationalē animā, dicens: Quanquam iste serpens non irrationali anima sua, sed alieno jam spiritu, id est, diabolico, posset sapientissimus dīc omnium bestiarum: Et cap. 3. vocat eum animal,*

& distinguit à diabolo, dicens: *Nec sanè debemus opinari, quòd serpentem sibi, per quem tentaret, persuaderetque peccatum, diabolus elegerit, &c. non nisi per illud animal potuit, per quod posse permisus est.* Et lib. 14. de Civ. c. 11. dicit, quòd *Diabolus colubrum in Paradiso corporali, --- ubi animalia etiam terrestria cetera subdia& innexia versabantur, animal scilicet lubricum & tortuosis anfractibus mobile operi suo congruum, per quem loqueretur, elegerit.*

Dico secundò: Secundūm S. Augustinum Diabolus fuit locutus per serpentem, sicut Angelus per asinam Balaam. Patet ex cit. lib. de Gen. c. 29. ubi ait: *Sic ergo locutus est serpens homini, sicut asina, in qua se-debat Balaam, locuta est homini, nisi quòd illud fuit opus diabolitum, hoc anglicum &c.* Modum autem loquendi indicat capite præcedenti, ubi ait: *In serpente ipse locutus est utens eo velut organo, movensque ejus naturam eo modo, quo ille movere, & moveri illa potuit ad exprimendos verborum sonos, & signa corporalia, per quæ mulier suadentis intelligeret voluntatem.*

Dico tertidò: Serpens fuit callidior cunctis animilibus, non tantùm propter propriam calliditatem, sed etiam alienam diaboli in illo loquentis. Ita Augustinus lib. cit. cap. secundo his verbis: *Serpens autem erat ibi prudentissimus quidem, sed omnium bestiarum, quæ erant super terram, quas fecerat Dominus Deus.* Translato enim verbo dictum est *prudentissimus*, vel, sicut plures latini codices habent, *sapientissimus*, non proprio, quo in bonum accipi solet, *sapientia Dei vel Angelorum, vel anima rationalis: tanquam si sapientes apes etiam, formicasque*